

[Hilmar Baunsgaard.]

skitse, således at retningslinjerne for de kommende års boligpolitik kan fastlægges inden sommerferien. Det ville selvsagt glæde mig — forleden aften tog regeringen positivt imod dette — om statsministeren ville bekræfte, at dette står ved magt, sådan at vi her har en mulighed for at få taget fat på noget af det, der kan føre ind til den videre løsning. Dette fremhæver vi ikke fra det radikale venstres side for at skabe ny strid om boligpolitikken, men boligpolitikken er ikke blevet løst, og vi må gøre os fortrolig med, at dette samfunds økonomiske problemer kan ikke løses, vi kan ikke engang få påbegyndt den virkelige sanering, hvis vi fortsat nægter at se den kendsgerning i øjnene, at et af de væsentligste elementer i den samlede samfundsøkonomiske problemstilling er boligpolitikken. Her er det ikke nok at blive enige om, hvad man vil gøre ved parcelhusene i indeværende år. Det er helt indlysende ud fra en økonomisk vurdering.

Jeg mangler en ting i det, jeg nævnte før, som skal med i vurderingen af de politiske samarbejdsmuligheder og de opgaver, vi står over for økonomisk, og det er den indkomstpøolitik, som jeg går ud fra regeringen ikke anser for mindre nødvendig i dag, end den gjorde i går. Derfor vil jeg sige, at jeg håber ikke, at dette, at de 5 partier har udtalt sig om én gruppe i den tillægsbetænkning, der er kommet, skal tages som et udtryk for, at der vil være meget lidt bevægelighed over for andre partier i de samarbejdsbestræbelser, som jeg mener vi alle kan indse nødvendigheden af.

Jeg tror, jeg med det, jeg her har sagt, har tydeliggjort, at uden et anderledes og et bredere politisk samarbejde bag de næstkommende løsninger så får vi ikke den økonomiske sanering, som vi alle har anerkendt nødvendigheden af, og som vi alle giver udtryk for at tilstræbe.

Simonsen (KF):

Da vi for 7 døgn siden startede denne debat, havde ingen vel forventet, at afslutningen først skulle finde sted i disse aftentimer. Man kan jo diskutere det lange handlingsforløb. Det er der sådan set ingen grund til på nuværende tidspunkt. Det er historie. Jeg synes imidlertid det er vigtigt at fastslå, at gennem en bevægelse, som har fundet

sted gennem mange dages forhandlinger, er folketetinget nu alligevel nået frem til et resultat. Jeg var under debatten i aftes inde på vigtigheden af, at et flertal i folketetinget var ansvarsbevidst på nuværende tidspunkt, og det viser sig altså nu, at der kan stables et flertal på benene.

Det kan i denne situation nok undre, at socialdemokratiet undslår sig ansvaret for at være med til at løse ikke mindst de kraftige valutaproblemer. Jeg forstod på hr. Heinesen, at de ting, der var nået enighed om i dagens løb med hensyn til 2½ pct.s afgiften og parcelhusskatten for 1974, var ting, som man fra socialdemokratiets side fandt så, om man så må sige, asociale, at det ligesom var bevæggrunden for, at socialdemokratiet ikke kunne være med. Jeg vil dog gerne sige, at jeg har forstået det sådan, at socialdemokratiet allerede sagde nej i går, inden disse emner kom ind i billedet. Jeg synes, det må være en lidt mærkelig situation, når man erkender alvoren i den økonomiske situation, da ikke at være med. Nu vel, det er situationen.

Nu skal jeg blankt erkende over for hr. Heinesen, at dette med ansvarsbevidsthed kan være en meget vanskelig ting at diskutere. Hr. Heinesen nævnte, at jeg i går havde talt om socialdemokratiets manglende ansvarsbevidsthed. Jeg skal ikke fortsætte denne debat overhovedet, men når hr. Heinesen henviser til det såkaldte firepartiforlig for et par måneder siden, hvor det konservative folkeparti ikke var med og dermed, efter hr. Heinesens opfattelse, ikke var noget ansvarsbevidst parti, så vil jeg da gerne anføre for en ordens skld, at den væsentlige bevæggrund for, at det konservative folkeparti dengang ikke kunne være med, var, at man ikke ville erkende nødvendigheden af besparelser af en størrelsesorden, som lå en væsentlig del over, hvad man på det tidspunkt opererede med.

På det tidspunkt, for et par måneder siden, var der ikke så mange i dette folketing der tog de virkelig store besparelser alvorligt. Her synes jeg nok, man kan tale om, at der har været bevægelse. Jeg vil gerne gentage, at under førstebehandlingen af disse afgiftsforslag gjorde vi klart gældende, at betingelsen for, at vi kunne være med, var et klart tilsagn om 5 mia kr.s besparelser i finansåret 1975-76. Vi fik dette tilsagn fra